

Votre Programme Matmidim – Chiour ALEPH - BETH

Semaine du 29 mai au 2 juin 2022

Souguia n° 62

ת"סד

Matmidim

Programme d'étude Mondial

Sujet de la semaine :

Melekhet Mah'chevet

Davar Chééno Mitkaven (1) :

Les sources de la Guemarra

La Souguia de Davar Chééno Mitkaven concerne les cas où quelqu'un fait avec kavana une action permise, mais qui risque d'entraîner une autre action qui est interdite (alors que Psik Réché concerne les cas où l'action interdite est sûre d'être faite). L'exemple type est celui de quelqu'un qui veut tirer un objet lourd, mais en faisant cela il risque de créer un sillon au sol, ce qui est considéré comme la Melakha de labourer dans Shabbat. Ce din est à différencier de Mit'assek comme nous le verrons Béezrat Hachem.

Les Guemarot parlant de DCEM (Davar Chééno Mitkaven) sont nombreuses dans le Chass, et les Méfarchim jonglent avec plusieurs d'entre elles, c'est pourquoi il faut avoir une Bekiout des principales d'entre elles. C'est donc l'objectif de cette semaine, de passer en revue ces Guemarot en essayant de bien les mémoriser, sans forcément approfondir l'étude.

Enfin, plus tard nous étudierons BH le Din de Melakha chééna Tsrikha légoufa. Comme nous le rencontrerons parfois dans cette Souguia, notez qu'il s'agit des cas où quelqu'un a bien l'intention d'effectuer l'action d'une Melakha, mais son but étant différent de la Melakha interdite le Chabbat. Par exemple creuser un trou, mais pas pour le trou lui-même (qui est l'objet de la Melakha de Chabbat) mais pour avoir du sable. Ce din est interdit mais Miderabanan seulement, et il faudra étudier sa comparaison avec Psik Réché Délo Nikha Léh ...

Bon Limoud sur Matmidim !

Tephila avant le Limoud

יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ ה' אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שְׁלֹא יֵאָרַע דְּבַר תְּקֵלָה עַל יָדֵי, וְלֹא אֶכְשַׁל בְּדַבָּר הַלְכָה, וְיִשְׁמְחוּ בִּי חֲבֵרֵי, שְׁלֹא אֵמַר עַל טָמֵא טְהוֹר וְלֹא עַל טְהוֹר טָמֵא, וְלֹא עַל מִתָּר אָסוּר וְלֹא עַל אָסוּר מִתָּר, וְלֹא יִכְשְׁלוּ חֲבֵרֵי בְּדַבָּר הַלְכָה וְאֶשְׁמַח בָּהֶם. כִּי יִי יִתֵּן חֲכָמָה מִפִּי וְדַעַת וְתְבוּנָה. גַּל עֵינַי וְאֶבִּיטָה נִפְלְאוֹת מִתּוֹרַתְךָ

Tephila après le Limoud

מוֹדָה אֲנִי לְפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שְׁשִׁמְתָּ חֵלְקֵי מִיּוֹשְׁבֵי בֵּית הַמִּדְרָשׁ. וְלֹא שִׁמְתָּ חֵלְקֵי מִיּוֹשְׁבֵי קְרָנוֹת. שְׂאֲנִי מְשֻׁכִּים וְהֵם מְשֻׁכִּימִים. אֲנִי מְשֻׁכִּים לְדַבְרֵי תוֹרָה וְהֵם מְשֻׁכִּימִים לְדַבְרֵי בְטִלִּים. אֲנִי עֹמֵל וְהֵם עֹמְלִים. אֲנִי עֹמֵל וּמְקַבֵּל שְׂכָר וְהֵם עֹמְלִים וְאֵינָם מְקַבְּלִים שְׂכָר. אֲנִי רֵץ וְהֵם רָצִים. אֲנִי רֵץ לְחַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא, וְהֵם רָצִים לְבָאָר שְׁחַת. שְׁנֵאָמַר וְאִתָּה אֱלֹהִים תוֹרְדִם לְבָאָר שְׁחַת. אֲנִישֵׁי דְמִים וּמְרָמָה לֹא יִחְצוּ יְמֵיהֶם, וְאֲנִי אֶבְטַח בְּךָ

Programme du Dimanche

*L'étude aujourd'hui est dédiée pour la Réfoua Chéléma de
Léa bat Myriam et pour un bonne délivrance pour Esther bat Rakheli*

La Guemarra dans Betsa est une source principale dans la Mah'loket entre Rabbi Chimon et Rabbi Yehouda dans DCEM (Davar Chééno Mitkaven).

A titre indicatif, la Toumat Midrass est un niveau très élevé d'impureté qui concerne les kelim réservés à l'assise ou au couchage qui ont été utilisés par un Zav ou une Nida.

Selon vous, la Mahloket ici sur DCEM concerne-t-elle un Issour Minhatorah ou Miderabanan ?

יום טוב פרק שני ביצה

כג:

ונטלם בשבת. דתורת כלי עליה:
ואינה נגררת. בשבת: אלא על
גבי כלים. על גבי צגדים מפני
שעושה חריץ בקרקע וחופר חייב
משום חורש: מפני שכובשת. חריץ
הנראה צהלוכה לא על ידי חפירה
הוא אלא כובשת ודורסת הקרקע
ונדוש תחתיה ונעשה מקומה נמוך
אצל אינו זו עפר ממקומה:
גבי' לעשות חריץ גרסינן: כובשת
אין. כובשת היא אצל חריץ לא
עבדא: פרי תנאי ואליבא דרבי
יהודה. חד סבר העגלה נמי כשאר
כלים דעושה חריץ בגרירתה שפעמים שאין האופן מתגלגל והוא נגרר
וחופר ואיך סבר לא שכיח הכי ואינה אלא כובשת תחת גלגולה:

מתני' ⁽⁶⁾ עגלה של קטן טמאה מדרם
ונטלת בשבת ° ואינה נגררת אלא על גבי
כלים ר' יהודה אומר כל הכלים אין נגררין
חוץ מן העגלה מפני שהיא כובשת:
גבי' עגלה של קטן טמאה מדרם דהא
סמיך עלויה ונטלת בשבת משום דאיכא
תורת כלי עלה ואינה נגררת אלא על גבי
כלים על גבי כלים אין על גבי קרקע לא
מאי טעמא דקא עביד חריץ מני ר' יהודה
היא דאמר ⁽⁷⁾ דבר שאין מתכוין אסור דאי ר'
שמעון האמר ⁽⁸⁾ דבר שאין מתכוין מותר
⁽⁷⁾ (דתנן) ° רבי שמעון אומר דגורר אדם מטה
כסא וספסל ובלבד שלא יתכוין לעשות
חריץ אימא סיפא ר' יהודה אומר אין הכל
נגררין בשבת חוץ מן העגלה מפני שהיא
כובשת מפני שכובשת אין אבל חריץ לא
עבדא תרי תנאי ואליבא דרבי יהודה:

כירה פרק שלישי שבת מא.

מחמתה: **מתני'** המיחם שפינהו לא יתן לתוכו צונן בשביל שיחמו אבל גותן הוא לתוכו או לתוך הכוס כדי להפשירן: **גמ'** מאי קאמר אמר רב אדא בר מתנא הכי קאמר דהמיחם שפינה ממנו מים חמין לא יתן לתוכן מים מועטים כדי שיחמו אבל גותן לתוכו מים מרובים כדי להפשירן

מא: כירה פרק שלישי שבת

והלא מצרף ר' שמעון היא דאמר ^בדבר שאין מתכוין מותר מתקיף לה אביי מידי מיחם שפינה ממנו מים קתני מיחם שפינהו קתני אלא אמר אביי הכי קאמר המיחם שפינהו ויש בו מים חמין לא יתן לתוכו מים מועטים בשביל שיחמו אבל גותן לתוכו מים מרובים כדי להפשירן ומיחם שפינה ממנו מים לא יתן לתוכו מים ^א כל עיקר מפני שמצרף ור' יהודה היא דאמר דבר שאין מתכוין אסור אמר רב ל"ש אלא להפשיר אבל לצרף אסור ושמואל אמר אפי' לצרף נמי מותר לצרף לכתחילה מי שרי אלא אי איתמר הכי איתמר אמר רב לא שנו אלא שיעור להפשיר אבל שיעור לצרף אסור ושמואל אמר אפי' שיעור לצרף

והלא מצרף ר' שמעון היא דאמר ^בדבר שאין מתכוין מותר מתקיף לה אביי מידי מיחם שפינה ממנו מים קתני מיחם שפינהו קתני אלא אמר אביי הכי קאמר המיחם שפינהו ויש בו מים חמין לא יתן לתוכו מים מועטים בשביל שיחמו אבל גותן לתוכו מים מרובים כדי להפשירן ומיחם שפינה ממנו מים לא יתן לתוכו מים ^א כל עיקר מפני שמצרף ור' יהודה היא דאמר דבר שאין מתכוין אסור אמר רב ל"ש אלא להפשיר אבל לצרף אסור ושמואל אמר אפי' לצרף נמי מותר לצרף לכתחילה מי שרי אלא אי איתמר הכי איתמר אמר רב לא שנו אלא שיעור להפשיר אבל שיעור לצרף אסור ושמואל אמר אפי' שיעור לצרף

מב. כירה פרק שלישי שבת

מותר למימרא דשמואל כרבי שמעון סבירא ליה ^בוהאמר שמואל "מכבין גחלת של מתכת ברה"ר בשביל שלא יזוקו בה רבים אבל לא גחלת של עץ ואי ס"ד סבר לה כרבי שמעון אפילו של עץ נמי ^בבדבר שאין מתכוין סבר לה כרבי שמעון במלאכה שאינה צריכה לגופה סבר לה כרבי יהודה אמר רבינא ^בהלכך ^בקוץ ברשות הרבים מוליכו פחות פחות מד' אמות ובכרמלית אפילו טובא: אבל גותן כו': ת"ר גותן

מוסר. שאין מתכוין לכך: גחלים של מסכה. שמשליכין לחוץ פסולת^א של צרזל ללא שייך כצוי בהכי מדאורייתא ומדרבנן אסורה והיכא דאיכא נוקא לרבים לא גזרו על השבות: אבל לא של עץ. דאיסורא דאורייתא היא וחייב סקילה: אפילו של עץ נמי. דהא לרבי שמעון מלאכה שאינה צריכה לגופה פטור עליה וכל כצוי אינו צריך לגופו חוץ מעושי פחמין או מהבהבי פתילה: הלכך. כיון דאמרת לא גזרו שבות דכצוי מתכת צמקוס נוקא לרבים: קוץ צמקוס הרבים מוליכו פחות פחות מד' אמות. עד שיסלקנו לצידי רשות הרבים דאיסורא דרבנן הוא: וצכרמלית. דטלטול דידה דרבנן: אפילו טובא. יעבירו בעקירה אחת: חמין לסוך לונן.

Les mots du jour à apprendre :

Il(s) ont été dérangés	אָטָרִידוּ
Si	אִי
Si c'est ainsi	אִי הִכִּי

Programme du Lundi

L'étude aujourd'hui est dédiée pour la Réfoua Chéléma de

Léa bat Myriam et pour un bonne délivrance pour Esther bat Rakheli

"וביום השמיני ימול בשר ערלתו" : Rabbi Yochya dit que le mot Bassar vient permettre une Mila bien qu'il y ait un point de Bahéret (lêpre) à cet endroit, or dans un cas général, il est interdit de couper une Baheret ("השמר בנגע הצרעת"). La Guemarra dit que c'est un cas de DCEM, mais les mefarchim s'interrogent, comme nous le verrons ultérieurement.

רבי אליעזר דמילה פרק תשעה עשר שבת קלג.

זמנה כרצ ספרא ושלח בזמנה אחיא מצינא: לרבי יהודה. רבי יאשיה דמלך קרא להכי כרבי יהודה סברא ליה: מודה ר' שמעון

כ"ש: אמר מר בשר אע"פ שיש שם בהרת ימול דברי רבי יאשיה^א הא למה לי קרא דבר שאין מתכוין הוא ודבר שאין מתכוין מותר אמר אבוי לא נצרכא אלא לרבי יהודה דאמר דבר שאין מתכוין אסור רבא אמר אפילו תימא ר"ש מודה ר"ש בפסיק רישיה ולא ימות ואבוי לית ליה האי סברא והא^ב אבוי ורבא דאמרי תרוייהו מודה רבי שמעון בפסיק רישיה ולא ימות בתר דשמעה מרבא סברה איכא דמתני להא דאבוי ורבא אהא^ג השמר בנגע הצרעת לשמור מאד ולעשות^ד לעשות אי אתה עושה אכל^ה עושה אתה בסיב שעל גבי רגלו ובמוט שעל גבי כתיפו ואם עברה עברה והא למה לי קרא דבר שאין מתכוין הוא ודבר שאין מתכוין מותר אמר אבוי לא נצרכא אלא לרבי יהודה דאמר דבר שאין מתכוין אסור ורבא אמר אפילו תימא רבי שמעון ומודה רבי שמעון בפסיק

כפסיק כו'. הילכך אי לא רבי קרא לא עבדי: סברה. נתן זה דעתיה וקבל ממנו: ה"ג לעשות עושה אסה בסיב שעל רגלו ובמוט שעל גבי כתיפו. ואינו צריך להזהר מן מלדחות סיב שקושר מנעלו צרגלו ומלישא משאוי על כתיפו: ואם עברה. הבהרת כן עברה ואינו חושש לה. להכי כתיב לעשות שמונת לעשות מלאכתו: ואבוי אליבא דר' שמעון. מעיקרא מקמי דסברה האי בשר מאי עביד ליה: באומר לקוץ. גדול שהוא צר עושין ואומר למהל לקוץ בהרתו בכונה לטהר: קטן. דלא ידע לכווני מאי איכא למימר ועל כרחיק בתרוייהו כתיב בשר כדאמרי לעיל ובשר דכתיב גבי קטן ציוס השמיני ל': באומר אזי הן לקוץ. דמתכוין לטהרו והוא מזהר דלא ליעבד צידים ובמתכוין: ואי איכא אחר. שאינו חושש לטהרו ליעבד אחר ולא ליקו אזי להתם. ואע"ג דרבייה קרא שהרי אתה יכול לקיים עשה בלא עקירת לאו לר' שמעון דהא אחר לא מיכוין ולא עבר ואמר ריש לקיש כו' ורביא למאי אתא:

רישיה ולא ימות ואבוי לית ליה האי סברא והא אבוי ורבא דאמרי תרוייהו מודה ר' שמעון בפסיק רישיה ולא ימות לבתר דשמעיה מרבא סברה ואבוי אליבא דרבי שמעון האי בשר מאי עביד ליה אמר רב עמרם באומר לקוץ בהרתו הוא מתכוין תינה גדול קטן מאי איכא למימר אמר רב משרשיא באומר אבי הכן לקוץ בהרת דבנו הוא קא מתכוין ואי איכא אחר ליעביד אחר^ו דאמר ר"ש בן לקיש יכל מקום שאתה מוצא עשה ולא תעשה אם אתה יכול לקיים שניהם מוטב ואם לאו יבא עשה וידחה לא תעשה דליכא אחר: אמר מר יום טוב אינה דוחה אלא בזמנה בלבד מנא

Si c'est ainsi, à quoi sert son témoignage ?	אי הכי מאי אַפְהָדוּתִיָּה
Si j'avais eu le mérite	אי זְכָאִי
Si vous me gagnez	אי זְכִיתוּ לִי

Programme du mardi

L'étude aujourd'hui est dédiée pour la Réfoua Chéléma de

Léa bat Myriam et pour un bonne délivrance pour Esther bat Rakheli

ה: בתולה נשאת פרק ראשון כתובות

לאיברים איבעיא להו מהו לבעול בתחלה בשבת דם מיפקד פקיד או חבורי מיחבר ואם תימצי לומר דם מיפקד פקיד לדם הוא צריך ושרי או דלמא לפתח הוא צריך ואסיר ואם תימצי לומר לדם הוא צריך ופתח ממילא קאתי הלכה כר"ש דאמר דבר שאין מתכוין מותר או הלכה כרבי יהודה דאמר דבר שאין מתכוין אסור ואם תימצי לומר הלכה כר' יהודה מקלקל הוא אצל הפתח או מתקן הוא אצל הפתח איכא דאמרי ואם תימצי לומר דם חבורי מיחבר לדם הוא צריך ואסור או דלמא להנאת עצמו הוא צריך ושרי ואם תימצי לומר להנאת עצמו הוא צריך ודם ממילא קאתי הלכה כרבי יהודה או הלכה כר"ש ואם תימצי לומר הלכה כר' יהודה מקלקל בחבורה או מתקן בחבורה הוא ואם תימצי לומר מקלקל בחבורה הוא במקלקל הלכה כרבי יהודה

.....

Suite page suivante

אודניה ואע"פ שממהר ליבשל: מהו לבעול צחלה. לא שמיע להו הך מתניתא דלעילי' א"נ שמיע להו ומיבעיא להו הלכה או אין הלכה: מיפקד פקיד. כמו פקדון כנוס ועומד ואינו נבלע בדופני הרחם להיות יציאתו על ידי חבורה אלא שהפתח נעול בפניו ופותחין לו ויוצא: או חבורי מיחבר. דם צתוליס היוצא על ידי חבורה הוא צא שהדופן מתפרק מחברו: אם סימלי לומר מיפקד פקיד. ואין צו משום חבורה כוונת המוציא למאי לדם הוא צריך ומתכוין להוציא: ושרי. דהא מיפקד פקיד: או דלמא לפתח מסכין. והרי הוא ככנין ואסור: ואם סימלי לומר לדם הוא מסכין. ולא לפתח ומיהו על כרחך פיתחא ממילא הוי: הלכה כרבי יהודה. דדבר שאין מתכוין ואסור: או כר"ש. ומותר. וא"ת פסיק רישיה ולא ימות הוא הא פרכינן לה לקמן [ו] ומשנינן יש שבקיין בהטיה ואין דם

יוצא ואף אין פתח נפתח הלכך לאו פסיק רישיה ולא ימות הוא: ואם"ל הלכה כרבי יהודה. אכתי איכא למיבעי דקיימא לן (שבת ד' קו) כי אמר רבי יהודה צמתקן אבל במקלקל אינה מלאכה ויש לשאול על פתח זה אם תקון הוא אצלה או קלקול הוא אצלה שהצמולה חשובה מן הבעולה: ואם"ל מקלקל הוא ל"ג. דאי מקלקל לדברי הכל מותר שאין לך מקלקל חייב אלא חובל ומבעיר אליבא דרבי שמעון והכא לאו חובל הוא דהא צאת"ל דם מיפקד פקיד בעי לה ואזיל: ודם ממילא קא הוי. הוא אינו מתכוין להוציא אבל הוא יוצא ונמצאת חבורה נעשית שלא בצוונה: הלכה כרבי יהודה. דדבר שאינו מתכוין ושמה מתקן הוא ואסור: או הלכה כר"ש. דדבר שאין מתכוין מותר: ואם סימלי לומר הלכה כרבי יהודה. קלקול הוא ומותר או תקון הוא ואסור ואפי' אם קלקול הוא יש למצוא דאסור אם דדבר שאין מתכוין סבירא לן כרבי יהודה וצמלקל בחבורה סבירא לן כר"ש דמחייב דאמרינן כל המקלקלין פטורין חוץ מחובל ומבעיר ואוקימנא כר"ש בפרק האורג (שבת קו): הלכה כרבי יהודה במקלקל. ומותר דכי אמר רבי יהודה דבר שאין מתכוין אסור צמתקן אבל במקלקל לא אמר:

בתולה נשאת פרק ראשון כתובות 1.

או הלכה כר"ש⁶ (איתמר) בבי רב אמרי רב שרי ושמואל אסר בנהרדעא אמרי רב אסר ושמואל שרי אמר רב נחמן בר יצחק וסימניך אלו מקילין לעצמן ואלו מקילין לעצמן ורב שרי⁷ והאמר רב שימי בר חזקיה משמיה דרב "האי מסוכריא דנוייתא אסור להדוקה ביומא טבא בההוא אפילו ר"ש מודה דאביי ורבא דאמרי תרוייהו מודה ר"ש⁸ בפסיק רישיה ולא ימות והא אמר רב חייא בר אשי אמר רב הלכה כרבי יהודה ורב חנן בר אמי אמר שמואל הלכה כרבי שמעון ורב חייא בר אבין מתני לה בלא גברי רב אמר הלכה כר' יהודה ושמואל אמר הלכה כרבי שמעון לעולם רב כרבי יהודה סבירא ליה להך לישנא דאמר דם מיפקד פקיד מקלקל הוא אצל הפתח להך לישנא דאמר דם חבורי מיחבר מקלקל בחבורה הוא מתיב רב חסדא

או הלכה כר"ש. דמקלקל בחבורה חייב כיון דתימני לומר הלכה כר' יהודה בדבר שאין מתכוין דאסור: בנהרדעא. מקומו של שמואל: וסימניך. שלא תטעה להחליף שמעתתא דבי רב לנהרדעא ודנהרדעא לדבי רב: אלו מקילין לעצמן. דבי רב שצריכים לעשות כדברי רבן אומרים שרבן התיר ונהרדעא העושים כשמואל רבן אומרים שמואל התיר: ורב שרי. בתמיה אלמא דבר שאין מתכוין מותר סבירא ליה: מסוכריא דנוייתא. סתימת נקב גיגית שמוציאין השכר דרך הנקב וסותמין אותו בצלאי צגדים: אסור להדוקה. משום סחיטה: מודה ר"ש כו'. אבל כאן יש שבקיאים צהטייה כדלקמן [ע"ב]: הלכה כרבי יהודה. שאין מתכוין: בלא גברי. בלא אמוראי אליבא דרב ואליבא דשמואל אלא רב ושמואל גופייהו: להך לישנא דאמר דם מיפקד פקיד. והאיסור משום פתח הוא: מקלקל הוא אלל הפתח. ובמקלקל מודה רבי יהודה: מקלקל בחבורה הוא. ורב סבר לה כרבי יהודה אף במקלקל בחבורה לקולא דקא פטר בה רבי יהודה: שלא הגיע ומנה לראות.

Les mots du jour à apprendre :

Sinon	אי לא
Si c'est pour cette raison	אי משום הא
Si vous vous taisez	אי שתקיתו

Programme du Mercredi

L'étude aujourd'hui est dédiée pour la Réfoua Chéléma de

Léa bat Myriam et pour un bonne délivrance pour Esther bat Rakheli

לג: לולב הגזול פרק שלישי סוכה

ונראה לא תפשוט ת"ר אין ממעטין ביום טוב משום ר' אליעזר בר' שמעון אמרו ממעטין והא קא מתקן מנא ביו"ט אמר רב אשי יבגון שלקטן לאכילה ור' אליעזר בר' שמעון סבר לה כאבוה דאמר דבר שאין מתכוין מותר והא אביי ורבא דאמרי תרוייהו מודה ר"ש בפסיק רישיה ולא ימות הב"ע דאית ליה הושענא אחריתי ת"ר הותר אגדו

ונדחה ממנה הוה ליה דחוי: מסקן מנא. שהיה פסול ומכשירו: שלקטן. לענבים הללו מן ההדס על מנת לאוכלן ואינו מתכוין להכשירו: והא מודי ר"ש בפסיק רישיה ולא ימות. באומר אחרתך ראש צהמה זו בשבת ואיני רוצה שתמות דכיון דא"א שלא

תמות כמתכוין חשיב ליה וכי אמרינן דבר שאין מתכוין מותר כגון היכא דאפשר ליה צלל איסור כגון גורר אדם מטה כסא וספסל וצלנד שלא יתכוין לעשות חריץ ורע"ג דאיכא למיחש דלמא עביד חריץ כיון דלא מתכוין להכי ואפשר לגרירה צלל חריץ כי עביד נמי חריץ דהוי מלאכה גמורה לא מיחייב אצל היכא דודאי עביד מודי: לא צריכא דאיהו ליה הושענא אחריתי. ולא צריך להאי הלכך אין כאן תיקון כלי דלא צריכא ליה לאכשורה ולא דמי השתא לפסיק רישיה דהתם איכא נטילת נשמה ממה נפשך והכא ליכא תיקון כלי אצל אי לא הוי אחריתי משוי ליה מנא דהא צריך להכי ורע"ג דלא מתכוין להכי אסור דהוי פסיק רישיה ולא ימות: הוסיף אגדו. של לולב ציו"ט אוגדו

צא: כל התדיר פרק עשירי זבחים

טרפון לאישים ועוד תניא ב"יין נסך^ט לספלים או אינו אלא לאישים אמרת^ד לא יכבה^ט ללא קשיא^ט הא רבי יהודה הא ר"ש למימרא דשמואל בר"ש סבירא ליה ורהאמר שמואל מכבין גחלת של מתכת ברה"ר בשביל שלא יזוקו בה רבים

כלפי. כלומר הואיל: לתרום. את הדשן: יכול יכבה. אם מצאן כולן לוחשות שאינן מאוכלות: אמרם לא יכבה^ט. אלמא כיצוי דמנא אסיר^ט: ונטר. וממתין: או אינו אלא לאישים. דהא כתיב אשה ציין (במדבר טו): הא רבי יהודה. דאמר (שבת קכ): דבר שאין מתכוין אסור הוי לא יכבה^ט תכבה אפילו צלל מתכוין הלכך עקר ליה למשמעותיה דאשה למדרשיה נחת רוח הוא לפני כאישים והכי מסיק לה לצרייתא בספרי [שלח טו פ]: הא רבי שמעון. שמואל כרבי שמעון דכיון דאין מתכוין לכבות אין לא תכבה ראייה^ט עליו לאסור למיעקר משמעותא דאשה משום קשיא דלא תכבה ואם תאמר פסיק רישא ולא ימות הוא אפשר דמוליף ליה צטיפין דקות מאד הלכך אי נמי תכבה צטיפין גסות דבר שאין מתכוין הוא: גחלים של מתכת. לאו צת כיצוי הוא^ט ואיסורא דרצנן הוא דאיכא וצמקום היזק רבים לא גזר רצנן:

צב. דם חטאת פרק אחד עשר זבחים

אבל לא גחלת של עץ ואי ס"ד בר"ש ס"ל אפילו גחלת של עץ נמי^ט בדבר שאין מתכוין סבר לה בר"ש במלאכה שאינה צריכה לגופה סבר לה ברבי יהודה אמר רב הונא גנסכים

אבל לא של עץ. דבת כיצוי הוא ואיסורא דאורייתא הוא ואי כר"ש לא משכחת כיצוי^ט אלא במתכוין לעשות פחמין בכיצוי^ט וצריך להם דאר"ש מלאכה שאינה צריכה לגופה פטור עליה וכיצוי^ט לאו צורך גופו הוא שיהא^ט צריך לו דהלואי שלא צא עליו ודמי למוציא את המת לסלקו מעל פניו דפטור עליה ר"ש במסכת שבת צפרק המלניע (דף ד). מערכה. על הרצפה בעזרה

Les mots du jour à apprendre :

Je vérifierai	אִיבְדֹק
Ils se sont éparpillés	אִיבְדָּוּר
A été vérifié	אִיבְדֵק

Programme du jeudi

L'étude aujourd'hui est dédiée pour la Réfoua Chéléma de

Léa bat Myriam et pour un bonne délivrance pour Esther bat Rakheli

לד: אמר להם הממונה פרק שלישי יומא

ז כריך לפרוע חוצו משלם: עששיות. חתיכות עצות כמו עשת שן (שיר ה) ואף לשון חכמים מנורה צאה מן העשת (מנחות דף כח.) משי"ש בלע"ז: והלא מלרף. הנותן ברזל מן האש למים מלרפו מחזקו ומקשהו: שלא הגיע לצירוף. כבר היה מלונן במקלח אף על פי שהיו ה' נותנין בלילה בתוך גחלים לוחשות אינו מלונן כל כך שיהא לו חיזוק ע"י מים: מי אמר אביו הכי. דדבר שאינו מתכוין מותר: קרא ל"ל. בשר לרבות המנוגע דמלי למכתב ימול ערלתו וכתב בשר לרבות בשר האמור בנגעים (ויקרא יג) אדם כי יהיה בעור בשרו ל"ל קרא הא דבר שאינו מתכוין הוא: ואמר אביו וכו'. אלמא ק"ל לאביו דקרא מסייע ליה לר' יהודה מדאכטריך קרא למישרייה: בכל הסורה. באיסורא דאורייתא כגון קולץ בהרת דכתב (דברים מד) השמר בנגע הברעת ואמר מר בקולץ בהרתו הכתוב מדבר. ואין שבות במקדש לא גרסינן דהא תלה טעמא באין מתכוין:

אם היה כ"ג זקן או איסטנים וכו': תניא א"ר יהודה "עששיות של ברזל היו מחמין מערב יוה"כ ומטילין לתוך צונן כדי שתפוג צינתן והלא מצרף אמר רב ביבי שלא הגיע לצירוף אביו אמר אפי' תימא שהגיע לצירוף ידבר שאין מתכוין מותר ומי אמר אביו הכי והתניא ב"ב ערלתו יאפי' במקום שיש שם בהרת יקוץ דברי ר' יאשיה והוינן בה קרא ל"ל ואמר אביו לר' יהודה דאמר דבר שאין מתכוין אסור הני מילי בכל התורה כולה אבל הכא צירוף דרבנן הוא: כ"ג תני' הביאוהו

Les mots du jour à apprendre :

S'est déchiré, fendu	אִיבָּע
Je vais annuler	אִיבְטִיל
Je vais les annuler	אִיבְטִילְהוּ

Biographies:

Ah'iezer – אחיעזר

Rabbi Haïm Ozer Grodzinski, né le 24 août 1863 en Lituanie et mort le 9 août 1940 à Vilna, est considéré comme une des plus grandes autorités Rabbiniques de Vilna d'avant la seconde guerre. Il est le fondateur du mouvement politique et religieux de la Agoudat Israël en 1912, duquel il fut le pilier tout au long de sa vie. Il a étudié dans les Yeshivot de Lituanie et de Volozjin où il écoutait les cours de Rabbi Haïm Soloveitchik. Déjà jeune, il mérita de recevoir le titre d' "Excellence en Torah". A 20 ans, il épousa la petite-fille du Rav Israël Salanter, fondateur du mouvement du Moussar. En 1887 il est nommé Dayan dans le Beit Din principal de Vilna. En 1896, le célèbre Rabbi Yitzchak Elchanan Spektor décéda, il était alors le leader spirituel du judaïsme russe et lituanien, et son rôle fut cédé à Rav Chaim Ozer alors qu'il n'avait à cette époque que 33 ans. Son œuvre principale fut le responsa le "Ah'iezer", en trois volumes. Il contribua à consolider sa réputation comme l'une des plus importantes autorités du Talmud en Pologne. Ce livre est considéré jusqu'à aujourd'hui comme un des plus fondamentaux.

Marhechet – מרחשת

Rabbi Hanoch Hanich Aigash est né en Lituanie en 1864. Il a étudié à Roussain, Brisk et Kaunas, puis dans la célèbre Yeshiva de Volozjin, aux côtés du Rav Yosef Dov Soloveitchik, auteur du Beit Halevi. En 1898, à l'âge de 34 ans, il est nommé Dayan de la ville de Vilna jusque la fin de sa vie, assassiné en 1941 par les nazis. Il fut en étroite collaboration avec Rav Haïm Ozer Grodzinski pour les questions de Halkha. Après sa mort, le Rav Aigash a été reconnu comme l'aîné des Rabbanim lituaniens en général et de Vilnia en particulier. Avec le déclenchement de la Seconde Guerre mondiale, des centaines de Yeshivot de toute la Lituanie se sont rassemblées à Vilna et le Rav a grandement contribué à l'aide économique pour les réfugiés. Son célèbre livre est le responsa , " Marh'eshet " , dans lequel il a traité de nombreuses questions et décisions talmudiques en pratique sur le Choulh'an Arouch . Dans son introduction à son livre, il a exprimé quelques réserves sur la méthode Brisk qui était courante dans sa génération parmi les érudits de la Torah. Il a lui-même fait preuve d'une grande érudition, mais sans recourir aux méthodes d'analyse de la méthode Brisk.

Liste des 62 Sougiot étudiées sur Matmidim

Sougiot de Brah'ot			Sougiot sur les H'aguim
1. Birkot Hatorah 2. Choméa Kéoné 3. Arévout 4. Kavana dans le Chema 5. Position pour le Chema 6. Méah Brah'ot 7. Amen Yetoma 9. Les quantités pour les Brah'ot 10. Les Brah'ot de consommation 11. Brah'a Chééina Tsréh'a 12. Ikar Vétafel 13. Mééin Chaloch	14. Brah'a sur un interdit 15. Anigrone 17. Birkat Haguéfen 18. Natei Inchei 19. Birkat Haréah' 22. Les jus 23. Trima 24. Pat Kisinin (1) 25. Pat Kisinin (2) 26. Les Apéritifs 27-31 Zimoun 32. Tefilat Haderekh	33 -34. Birkat Hagomel 38. Chéhéh'éyanou sur un nouveau fruit 39. Chéhéh'éyanou sur un nouveau Keli 40. Chéhéh'éyanou sur les Mitsvot 41. Hatov Véhamétiv sur le vin 42. Cheva Brah'ot (1) 43. Cheva Brah'ot (2) – Panim H'adachot 46. Birkat Halevanah 47-49. H'azarat Hachats'	Hanouka 8. Emplacement de la Hanoukia 44. Ner Ich oubeto 45. Ner Ich oubeto (2) Pourim 16. Michloah' Manot et Matanot Laevyonim Pessah 20. Biour H'amets 58. Bedika des miettes
Sougiot générales			
37. Bal Tossif 50. Tokh Kédé Dibour 51-52. Ein Chaliah' Lidvar Avera	53. Mitsva bo yoter Mibichlouh'o 54. Mitsvot lav lihanot nitanou	55-56. Mitsvat Assei Chehazman grama 57. Zerizim makdimim lemitsvot	Sefirat Haomer 21. Un seul grand compte
Chabbat – Meleket Mah'chevet			Roch Hachana 35. Les trois Livres
59. 60. 61. Mit'assek	62. Davar Chééno Mitkaven		Soukot 36. Mitsaer

Bon Limoud sur Matmidim !